Р Е Ш Е Н И Е
№ 3364

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 28.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **949** по описа за **2014** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Териториална дирекция на НАП – С. срещу Решение от 05.06.2013г. на Софийски районен съд, НО, 17 – ти състав, постановено по НАХД № 4416 по описа за 2012 на СРС, с което е отменено изцяло Наказателно постановление № 05-320/27.10.2011г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което на П. И. С., в качеството му на управител на В. Д. О., на основание чл.355, ал.3 от КСО е наложена глоба в размер на 1864.83лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от ТД на НАП - С., с която се иска отмяна на решението на СРС като незаконосъобразно и постановяването на друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Л., който поддържа жалбата и по същество развива съображения за отмяна на съдебното решение и постановяване на такова по съществото на спора, с който да се потвърди наказателното постановление на основанията, развити в самата касационна жалба.

Ответникът, редовно уведомен, не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура поддържа в съдебно заседание становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
По допустимостта на касационната жалба:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.
По основателността на касационната жалба:
Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.
Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП 05-320/27.10.2011г., издадено от директора на ТД на НАП – С..
За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП по делото са събрани от СРС писмени доказателства, съдържащи се в административно-наказателната преписка, както и свидетелските показания на актосъставителя В. Т..
Въз основа на събраните доказателства първоинстанционният съд е формулирал извод, че не е описано ясно и конкретно в какво се изразява нарушението, при какви обстоятелства е било извършено, както и не е посчена датата на извършване на нарушението. Последното е довело до невъзможност да се определи какво задължение е възникнало и кога, както и кога е следвало да се изпълни. Прието е, че в административнонаказателното производство са допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 42, т.3 и т.4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, които са съществени и са самостоятелни основания за отмяна на наказателното постановление.
Настоящата инстанция намира за правилни така изложените изводи на Софийски районен съд. В мотивите на наказателното постановление е посочено, че П. С., в качеството си на управител на В. Д. Е. е разрешил плащането на трудовите възнаграждения, без да са внесени дължимите върху тях осигурителни вноски за ДОО за периода 01.09.2010г. – 31.09.2010г., като крайният срок за внасяне на осигуровките е бил 18.10.2010г. От друга страна е посочено, че възнагражденията на работниците са начислени и изплатени на 28.01.2011г. Видно от съдържанието НП, административнонаказващият орган се е позовал на АУАН № 05-323/03.10.2011г., който не е представен. Същевременно по административнонаказателната преписка е приложен АУАН № 05-320/03.10.2011г., с който е констатирано, че от страна на П. И. С., като управител на В. Д. Е. е разрешено изплащане на трудовите възнаграждения за м. 09/2010г. без преди това да са били внесени осигурителните вноски. Позоваване на този АУАН липсва в мотивите на оспореното пред СРС наказателно постановление. С посочения АУАН е констатирано, че възнагражденията на работниците са изплатени на 14.01.2011г., докато в НП е вписано, че тези възнаграждения са изплатени на 28.01.2011г. Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал.1 от КСО, посочена като нарушена в НП и в редакцията й, действаща към момента на извършване на нарушението, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, които са за сметка на осигурителите, се внасят едновременно с изплащането на дължимото възнаграждение или на част от него. Предвид посочването на различни дати, на които е изплатено възнаграждението, не е ясно кога е възникнало задължение за внасяне на осигурителни вноски и до кога е следвало това задължение да бъде изпълнено, поради което не може да се приеме за безспорно изложеното в същото постановление, че осигурителните вноски е следвало да бъдат внесени на 18.10.2010г. Липсата на посочване на точната дата на извършване на твърдяното

нарушение е съществено процесуално нарушение, поради несъответствие на АУАН и НП с императивните изисквания съответно на чл.42,т.3 и на чл.57,ал.1,т.5 от ЗАНН и води до незаконосъобразност на акта. Датата на извършване на административното нарушение е задължителен реквизит, както на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/, така и на наказателното постановление /чл 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН/. Този реквизит е съществен, тъй като е определящ по отношение на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН и давностния срок по чл. 80, ал.1, т. 5 от Наказателния кодекс. Датата на извършване също така е индивидуализиращ белег на нарушението. Следователно, липсата на дата в съдържанието на АУАН и наказателното постановление е съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – X-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.06.2013г. на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав, постановено по НАХД № 4416/2012г., по описа на съда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.